

פרשת נשא

חידושים וביאורים על פי הזוהר

דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ
כִּי תִשָּׁטֵחַ אִשְׁתּוֹ וּמַעַלָּה בּוֹ מַעַל (במדבר ה:יב)
איסור ייחוד הינו איסור חמור מדאורייתא.

סוטה

וְהִשָּׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמָּוִרִים הַמְאָרְרִים
(במדבר:כד)

הלכות ייחוד נועדו למנוע עבירה, והלכות סוטה
עוסקות בבדיקה שהכהן עורך לאישה שהוזהרה
ע"י בעלה מפי התייחדות, ולמרות האזהרה,
התייחדה.

אך בדור האחרון, בעצת היצר הרע, הלכות
ייחוד, שהינן בעלות משמעות רוחנית עצומה
לאין שיעור, נדחקו לחלוטין ע"י הציבור הכללי,
במטרה לנפץ ולרסק את הקודש בעם ישראל.
נסביר זאת עפ"י הקבלה.

בהימצא עדים לעבירה, באותו הרגע, האישה
נאסרת על בעלה, ועליהם לעלות לירושלים,
בליווי תלמידי חכמים.
שם בבית המקדש, הכהן שואל את האישה
אודות הייחוד.
אם תסרב להודות שנעשתה עבירה, הכהן
ישקה אותה מֵי הַמָּוִרִים, אלו מים המעורבים
בעפר מהמשכן, ושם קדוש שהכהן כותב על
קלף ומוחה אותו במים.
אלו יבדקו כל תא ותא בגופה, לברר אם היא
טהורה או טמאה.

תחילה נבין מהו ייחוד.
עצם ההתייחדות של גבר ואישה שאינם נשואים
זה לזה, במקום סגור, או אפילו בשדה פתוח,
ללא אנשים סביבם, מהווה עבירה, גם אם לא
התרחש ביניהם דבר.

על האיסור הכתוב בתורה, נוספו גזירות ע"י
דוד המלך ובית דינו, וכן ע"י בית שמאי ובית
הלל, על ייחוד אפילו עם פנויה!

כן מותר, לאב להתייחד עם בתו, לאם עם בנה
ולבעל עם אשתו.

וַהֲיִתָּה אִם נִטְמָאָה וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִשָּׁה
וּבְאוּ בָּהֶם הַמִּים הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְצִבְתָּהּ
בְּטָנָה וְנִפְלָה יִרְכָּה (במדבר ה:כז) במידה וחטאה,
תמות במקום, במיתה משונה, אך אם לא יארע
לה דבר, פרושו שהיא כשרה.

בזכות קדושתה הגבוהה, והבושה שסבלה בכך
שחשדו בה, היא תזכה לפריה ורביה לבנים
מוצלחים ככתוב וְאִם לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה
וְטָהְרָה הוּא וְנִקְתָּה וְנִזְרְעָה זֶרַע (במדבר ה:כח)

מהו עַל דְּבַר שָׂרִי באותה שעה ירד מלאך מן
השמים ושרביט בידו, בא פרעה לשלוף מִנֶּעֱלָה,
היה מִפְּהוּ בידו, בא ליגע בבגדיה, היה מִפְּהוּ,
והיה נמלך המלאך בִּשְׂרָה על כל מכה ומכה
(תנחומא לך לך).

וְה' פָּקַד אֶת שָׂרָה (בראשית כא:א).
השם יתברך, ולא מלאך, לפי שיצאה שרה
אימנו טהורה מביתו של פרעה ומאבימלך (מדרש
לקח טוב בראשית כא:א) וניתן לה יצחק אבינו קדוש
עליון!

שרה אימנו

אם כן, שרה אימנו שנלקחה לארמון ונהפכה בן
לילה למלכה של אימפריה גדולה עם משרתים
ובגדים ותכשיטים, אך לא נפלה במלכותה, אלא
גדרה עצמה מן הערווה והתפללה שלא תצא
תקלה, ולא יגע בה הרשע, והקדוש ברוך הוא
שמע לתפילתה. ולפי שחשקה בקדושת נפשה
לגדור עצמה מהערווה, ועל זה קאי המדרש
שנגדרו כל הנשים, בנות ישראל, בזכותה.

סוד קדושת האישה

כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב
לְבוּשָׁה (תהלים מה:יד) פירשו חז"ל נאמר על שרה
אימנו, כיצד גדרה עצמה בקדושה ובצניעות.
מביא ר' יוסף חיים, הבן איש חי זיע"א את

שרה אימנו הייתה איילונית, ללא רחם,
והתפללה לקדוש ברוך הוא שיזכה אותה לבן
זכר, ואמרה בתפילתה, אם תמנע ממני, אלך
במכוון להתייחד עם גבר שאינו בעלי, וכשאצא
זכאית בדין מול הכהן, תאלץ לתן לי בן זכר,
צדיק וקדוש.

הקדוש ברוך הוא סובב המאורעות לנסותה,
כשנלקחה על כרחיה לבית פרעה מלך מצרים
ולבית אבימלך מלך פלשתים.

ככתוב בפרשת לך לך וַתִּקַּח הָאִשָּׁה, בֵּית
פְּרָעָה (בראשית יב:טו) וכן בפרשת וירא וַיִּשְׁלַח
אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה (בראשית כ:ב)

שרה אימנו עמדה והתפללה לקדוש ברוך הוא,
שלא יגע בה הרשע, ובכל פעם שניסה פרעה
לגעת בה, ירד מלאך והיכה בו וַיִּנָּגַע ה' אֶת

יִיחּוּד וְכִיּוּצ"ב.

וְעֵבֶר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנְאָה אֶת אִשְׁתּוֹ (במדבר ה:יד)

הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת שְׂכָאֲשֶׁר הָאִישָׁה הִיִּתָּה נִסְתַּרְתָּ עִם פְּלוֹנִי, הִיִּתָּה לַפֶּתַע מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּבַעֲלָהּ, רוּחַ שֶׁל קִנְאָה, וְגוֹרֶמֶת לוֹ לַחֲשׂוֹד בְּאִשְׁתּוֹ וְלֹא לְהֶאֱמִין לְדַבְרֶיהָ, בְּטַעֲנָתָה שֶׁלֹּא עָשְׂתָה עֲבִירָה. וְחִלְלָהּ, נִגְרָרִים לְמַרְיבוֹת וְגִירוּשִׁין וְאָף רֵצַח בֶּר מִיָּנָן.

מֵהָאִמּוֹר לְעִיל נִרְחִיב בְּעִנְיֵי צְנִיעוּת שֶׁהֵם שׁוֹרֵשׁ הַפֶּגֶם שֶׁעֲלֹל לְהוֹבִיל לְחֹרֶבֶן הָעוֹלָם, וְעַד כֵּמָה חָשׁוּב וִיקָר לְעֶסֶק בְּצְנִיעוּת, וּבִשְׁלוֹם בֵּית כְּדֵי לְהַרְבוֹת שְׁלוֹם בְּעוֹלָם כּוֹלֵל.

שׁוֹרֵשׁ הַקִּנְאָה

הַקִּנְאָה, שׁוֹרֵשָׁה גְבוּהָ בִּיּוֹתָהּ, שֶׁכֵּן הִיא הַתְּאוּוּהָ הָרִאשׁוֹנָה שֶׁנִּתְּגַלְתָּה בְּנַחֲשׁ וּמִסּוֹכְנַת עַד מָאֵד.

הָאָדָם הַמִּתְּמוּדָד עִם קִנְאָה יִכּוֹל מִחֵד לְהַחֲרִיב עוֹלָמוֹ מֵאִיגָרָא רָמָא לְבִירָא עֲמִיקָתָא אוֹ לְחִלּוּפִין לְהַפּוֹךְ לְמִלְאָךְ הַשֵּׁם כְּאֶחָד הָעֲלִיוֹנִים.

נַחֲשׁ הַקִּדְמוֹנִי נִתְּקָנָא בְּאָדָם הָרִאשׁוֹן, וְהִבִּיא מִיתָה לְעוֹלָם, גֶּרֶם לַחֲטָא חֲמוֹר שֶׁתִּיקוֹנוֹ נִמְשָׁךְ שֶׁשֶׁת אֲלָפִים שָׁנָה.

קִין קִנְאָה בְּהַבֵּל, וְהָרָגוּ.

דְּבָרֵי ר' חַיִּים וִיטָאֵל הַמַּהֲרַח"ו זצ"ל, כִּי מִחֲצַב הַסְּפִירוֹת, הוּא עוֹלָם הִ"ס (עֶשֶׂר סְפִירוֹת) וְנִרְמַז בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֵׁם הוִ"ה. כְּלוֹמֶר, הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְּבוּק בְּמִחֲצַב הַסְּפִירוֹת, וּבְמִחֲצַב הַסְּפִירוֹת דְּבוּק מִחֲצַב הַנִּשְׁמוֹת, וְחוּצָה לוֹ נִמְצָא מִחֲצַב הַמִּלְאָכִים.

כְּלוֹמֶר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֵן לְמַעֲלָה מִמִּחֲצַב הַמִּלְאָכִים וְהֵן דְּבוּקוֹת בְּמִחֲצַב הַסְּפִירוֹת, הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בֵּית מִלְךְ אִם כֵּן, רִמְזוּ לְמִחֲצַב הַסְּפִירוֹת, פְּנִימָה לוֹ, הַמְּלוּבֶשׁ בְּמִחֲצַב הַנִּשְׁמוֹת.

וּמִחֲצַב הַמִּלְאָכִים רִמְזוּם בְּאוֹתִיּוֹת **זְהָב**. אוֹת **ב** מִחֲצַב הַנִּשְׁמוֹת, שֶׁהוּא סוּד הַבְּרִיאָה, בְּסוּד אוֹת **ב'** שֶׁל בְּרֵאשִׁית.

וְאוֹתִיּוֹת **זֶה שֶׁל זֶהב**, רִמְזוּ לְמִחֲצַב הַמִּלְאָכִים כְּכַתּוּב **וְקָרָא זֶה אֵל זֶה** (יִשְׁעִיָּהוּ ו:ג) וְזֶה שֶׁכְּתוּב **מִמִּשְׁבְּצוֹת זְהָב לְבוּשָׁה** כִּמוֹ שֶׁכְּתַבְנוּ שֶׁהֵם מִחֲצַב הַנִּשְׁמוֹת וּמִחֲצַב הַמִּלְאָכִים.

לְבוּשָׁה הוּא הַמְּלֻבָּשׁ שֶׁל **בֵּית מִלְךְ** שֶׁהוּא מִחֲצַב הַסְּפִירוֹת מִמַּשׁ, שֵׁם הוִ"ה, הַקִּדּוּשָׁה הַגְּבוּהָה בִּיּוֹתָהּ.

וּמֵאַחֵר דְּמִחֲצַב הַנִּשְׁמוֹת, דְּבוּק בְּמִחֲצַב הַסְּפִירוֹת, יֵשׁ כַּח לְיִשְׂרָאֵל, מִצַּד נִשְׁמָתוֹ לְהַתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ בְּלִי אִמְצָעִי אוֹ מִתּוּךְ כְּגוֹן מִלְאָךְ, כְּכַתּוּב **וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם** (דְּבָרִים ד:ד) (עוֹד יוֹסֵף חִי,

בְּמִדְבָּר)

וּמִכָּאֵן יוֹבֵן עֲנִיִּין שְׁמִירַת קִדּוּשַׁת הָאִישָׁה וְאִיסוּר

יוסף הושלך אל הבור מקנאת אחיו.

כאשר האישה מתייחדת עם גבר זה, ובעלה חש בקינאה, זהו הנחש, אותו נחש מחטא האדם הראשון ממש, הבא להחריב את ביתו ואת עולמו של אותו אדם. בעת התייחדות של אישה נשואה, במזיד ואפילו בשוגג, נפער סדק ברוחניות, פתח לנחש, להגיע בפתע פתאום עד לבעלה, ולהטיל בו רוח קינאה.

טומאת הקנאה

כותב האורחות צדיקים וראה מה ארע לקין, ולקורח, ולבלעם, ולדואג, ולאחיתופל, ולגחזי, ולאדוניה, ולאבשלום, ולעוזיהו, שנתנו עיניהם במה שאינו שלהם: לא די, שמה שביקשו - לא ניתן להם, אלא אפילו מה שבידם - ניטל מהם! מכל אלה ילמד האדם שיפרוש מן הקנאה ומן החמדה; כי אפילו מה שבידו אינו שלו (אורחות צדיקים, שער הקינאה)

מתגברת בו, הוא קרוב לעבור על עשרת הדברות. שכן הקנאה מביאה לידי חימוד, ועובר על **לֹא תַחְמֹד**. וכשאדם חומד, אז הוא גוזל, ועובר על **לֹא תִגְנֹב** וכשנואף עובר על **לֹא תִנָּאֵף** ואם עלול להיתפס, ודאי ישקר כדי להסתיר את בושותו ועובר על **לֹא תַעֲנֶה בְרַעְיָךְ עֵד שָׁקֶר** וכן על זה הדרך עד שעובר על כל התורה כולה!

אדם המקנא, הרי שאינו חפץ במה שגזר עליו הבורא יתברך. וזה דומה לעבד שיש לו תלונות על מעשה אדוניו - אין זה עבד נאמן. ואין להתרעם על הבורא יתברך, אשר כל מעשיו ישרים, ואין להרהר אחריו.

שכר גדול יש לאדם הנזהר מן הקנאה ומן החמדה. כי בניגוד לרוב העבירות, שמהן נמנע בגלל הבושה, שמא יתגלה ויפרסמוהו, ויתבייש ויפסיד הרבה. הקנאה והחמדה הם נסתרים, הם בלב, הגלוי לבורא עולם לבדו, ועל זה נאמר **וַיֵּרָא אֶת מַאֲלַהֵיךְ** (ויקרא כה יז) (אורחות צדיקים, שער הקינאה)

על כן, האדם המתגבר על קנאתו, מתקיימת בו יראת שמים אמיתית ומקיים הציווי **וְעָתָה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שִׂאֵל מֵעַמּוֹ כִּי אִם לִירָאָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו** (דברים י"ב)

קנאת קודש

אומר האורחות צדיקים אף על פי שהקנאה היא מידה רעה מאוד, יש מקום שהיא טובה מאוד,

כתוב במסכת אבות רבי אלעזר הקפרי אומר: **הַקִּנְיָה וְהַתְּאֻוָּה וְהַכְּבוֹד מוֹצִיִּין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם**: (אבות ד:כא)

ובגמרא **וְרִקְבָּ עֲצָמוֹת קִנְיָה** (משלי יד:ל) הקינאה גורמת לריקבון העצמות (שבת קנב:ב) תחילתה בלב ומתפשטת, עד שמכלה את כל הגוף, כותב המלבי"ם.

מסביר האורחות צדיקים אדם אשר החמדה

שמים, השם יתברך גומל לו במעלה גבוהה שאין כמותה, כדוגמת פנחס, הוא אליהו הנביא (בבא מציעא קיד"ע"ב) מלאך השם, שזכה בחיים נצחיים.

וידע האדם כאשר רוח קינאה עוברת בתוכו, הוא עומד כעת בנסיון, ואם יצליח לשחוט את הנחש ע"י היפוך הקינאה לקודש, יזכה למעלה גבוהה בעליונים, ולבנים צדיקים.

לֹא תִנָּאֵף עַפ"י הַסּוּד

מדוע התורה כל כך מחמירה בעניין אישה סוטה, ומדוע גבר ואישה שנאפו חייבים מיתה?

וכן אומר הזוהר הקדוש: על ניאוף אין תשובה, אלא עם רצון גדול מאד, ותשובה עילאה. ויעשה מאות תעניות, ויפדה בצדקה, ויבכה ויתחנן לקדוש ברוך הוא למחילה עד סוף ימיו.

עפ"י הסוד, כאשר הגבר מקדש את אשתו תחת החופה, בשבע ברכות, הקדוש ברוך הוא מוריד אורות שמתאימים לאותו הזוג בלבד, ומקיפים אותם בקדושה.

בא מישוהו ומקלקל את הברכות שנתן השם יתברך. ומקלקל ופוגם בכלי של הנקבה שהיה בקדושה, ואז מתעוררים דינים קשים בעולם הרוחני, שלא ניתן למתקם.

כמו כן, מניאוף נולד הממזר בר מינן.

והיא מידת עליונים: שישים קנאתו על יראת שמים, כעניין שנאמר אֵל יִקְנָא לְבָךְ בַּחֲטָאִים כִּי אִם בִּירְאָת ה' כָּל הַיּוֹם (משלי כג יז) ועל דרך זה אמרו רבותינו זיכרונם לברכה קנאת סופרים תרבה חוכמה (בבא בתרא כא א)

ממשיך האורחות צדיקים: אמר הקדוש ברוך הוא: קנא לי! וכן יקנא בחטאים וברשעים, להילחם כנגדם ולהוכיחם!

משה קנא את המצרי, שנאמר וַיֵּךְ אֶת הַמִּצְרִי (שמות ב:יב).

וכן נאמר פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הָשִׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְנָאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כָלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְנָאוֹתִי (במדבר כה:יא)

וכן מצינו באלהו, דכתיב קנא קנאתי לה' אֵלֹהֵי עֲבָאוֹת כִּי עֲזָבוּ בְרִיתִךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְבְּחֲךָ הָרָסוּ וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בַּחֲרֵב וְאוֹתָר אֲנִי לְבָדִי (מלכים א יט:).

והשם יתברך נתן לו גמולו על כך, כמו שאמר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם (במדבר כה:בא)

מי שהוא ירא השם יתברך, ימסור נפשו על קדושת השם יתברך, שנאמר וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַה' אֵלֵי וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי (שמות לב:כו)

אם כן, קינאה פסולה מביאה טומאה קשה שאין כדוגמתה, הן ברוחניות והן בגשמיות, ומחריבה כל חלקה טובה, שורש לכל המידות הרעות, חימוד, ניאוף, כעס, עצבות וכו'. אך אם מהפך האדם קנאתו לקודש, לקנאת

עפ"י הקבלה, סוטה היא הל"ג.
ממזר הוא הס"מ, עמלק.
ממזר מלשון מום-זה.

ממזר גי' רפ"ח, כלומר נשמה מתה, הממזר
נולד עם מום ופגם במידות, שלא ניתן לתקנו,
והבאת ממזר לעולם, יוצר פגם חמור מאד
בעולם הרוחני שאין עליו מחילה. על כן,
הנואפים חייבים מיתה.

נִשְׂא

**נִשְׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם הֵם לְבֵית אֲבֹתָם
לְמִשְׁפַּחְתָּם** (במדבר:כב)

הפרשה מתארת את תפקידם של בני גרשון
משבט לוי, במשכן, אולם ראינו בפסוק רמז
נפלא לכל הנדון כאן.

נִשְׂא אותיות ראשונות במילה נשואין, כידוע
עפ"י התורה הקדושה, מערכת נישואין בריאה
ותקינה ניזונה מצניעות!
כאשר בני הזוג שומרים על אורחות חייהם
בצניעות, בדיבור, במעשה, בשפת הגוף, אזי
זכו שכינה ביניהם.

השכינה הקדושה תתלווה אליהם בכל דרכם
ותהיה להם סייעתא דשמיא רבה בכל הנוגע
לבניין משפחתם, ותחול קדושה בביתם ויזכו
לזרע של קיימא וברכת השם.

נִשְׂא כשבני הזוג שומרים על צניעות זוכים

לנישואין, ככתוב בגמרא איש ואשה זכו שכינה
ביניהן, לא זכו אש אוכלתן (סוטה יז:א)
אֶת השכינה תתלווה אל בני הוג ותשמרם. עפ"י
הזוהר הקדוש בכל מקום שרשום אֶת הכוונה
היא לשכינה.

רֹאשׁ עפ"י הקבלה המושג רֹאשׁ מתייחס לחול
וקודש, והמושג גוף מתייחס לטומאה וטהרה.
כלומר בני הזוג שזכו ושכינה ביניהם כעת שורה
עליהם קדושה והופכים לרֹאשׁ, למשפחה.
כלומר, הופכים לשורש ומולידים ענפים חדשים
בעולם והם:

בְּנֵי אלו הבנים שיוולדו.
ואם חס ושלום, לא ישמרו על צניעות לשונם
ומעשיהם, יתהפך ל:
גֵרְשׁוֹן לגירושין חו"ח.

סוד הצניעות על פי הקבלה

מדוע הקדוש ברוך הוא, קנאי כל כך לצניעות,
במיוחד לצניעות האישה, עד כדי שבכעסו יכול
למחות את האדם מעל פני האדמה?

רבי עזריה ורבי יהודא בר רבי סימון בשם ריב"ל
אמר: על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו,
חוץ מן הזנות. מאי טעמא? וַיֵּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים
לְהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טִבּוֹת הָנָה וַיִּקְחוּ
לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ (בראשית ו:ב) וַיֵּרָא ה'
כִּי רָבָה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל יֵצֶר מַחְשֵׁבֶת
לְבָבוֹ רָק רָע כָּל הַיּוֹם. וַיִּתְּעֶצֶב אֵל לְבָבוֹ (בראשית
ו:ח-ו) ומה כתיב בתריה? וַיֹּאמֶר ה' אֲמַחֶה אֶת
הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה (בראשית

(ו:ח) (בראשית רבה כו:ה)

הרע, מרוב טיפשותו מפזר את מלכודותיו במקומות שאינם ידועים מראש, כמו בהמה, המשליכה פסולת תוך כדי הליכה. וההולך אחריה, באותו הרגע יביט על הציפורים או על הנוף שמולו ולא משים עיניו היכן רגליו דורכות. לכן עלינו להקפיד על עירנות מלאה, עשרים וארבע שעות ביממה.

שְׁעֵשֶׁנִי בְּרָצוֹנוֹ

האישה לא מצווה ללמוד תורה מכיוון שבקרבה לכתחילה טמונה האמונה, ועימה היא נלחמת מול עולם שלם של טומאה ורוע.

האישה אינה מחוייבת ללימוד ותורה ובמצוות שהזמן גרמא כיוון שאין לה צורך כל כך בתיקונה. אמנם תפקידה יקר וחשוב לאין שיעור לשמור על בעלה ועל הקדושה.

היצר הרע, מפעיל על האישה כוחות אדירים להכשילה, בעיקר בענייני היופי והאופנה, להתרברב בשיערה, בלבושה, באיפורה ובגזירת גופה, כי ע"י אלו, יפיל אותה ואת בעלה ומשפחתה וכל ילדיה.

בלעם בן בעור הרשע, לאחר שנכשל מלקלל את עם ישראל, יעץ לבלק מלך מואב להכשיל את בני ישראל בחטא של זנות עם בנות מואב ומדין, כדי להכעיס את בוראם: **לָכֵּה אֵיעֲצֶךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה** (במדבר כד:יד) **וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשָׂטִים וַיַּחַל הָעָם לְזָנוֹת אֶל בָּנוֹת מוֹאָב**

תורת הקבלה מעמיקה מאד בנושא. ספר עץ חיים מתחיל בפירוט העולמות וההנהגות בעולם הרוחני, ובסופו מעמיד את האישה כעומדת בתווך בין עולם הקדושה ובין עולם הטומאה!

כלומר, האישה, היא שומרת הגבול בין הקודש והחול, לכן היא זו שפגשה ראשונה בנחש בגן עדן ולא אדם.

מנהג בטקס החופה הוא, שהאישה מקיפה את בעלה, וזאת להראות שכעת היא מקיפה ושומרת עליו ככתוב בנביא **נִקְבָּה תְּסֻבָּב גָּבֶר** (ירמיה לא:כא)

מכיוון שכך פני הדברים, האישה היא זו העומדת בסכנה לנפשה, עשרים וארבע שעות ביממה, מולה עומדים מזיקים ומקטרגים שמחפשים הזדמנות להכשיל ולהפיל את החומה הבצורה של עולם הקדושה שזאת כמובן האישה.

כידוע, לעולם הטומאה אין מוחין, הם כסילים, המלך שלהם הוא **מֶלֶךְ זָקֵן וְכָסִיל** (קהלת ד:יג) ולכן אין טעם להילחם מולם בשכל והגיון. אם כן, היאך היצר הרע מנצח על אף טיפשותו?

דייקא בגלל טיפשותו! שאתה, החכם, מנסה להבין ולנתח את צעדיו ולבחון היכן יטמין מלכודות. אך הכסיל, היצר

(במדבר כה:א) וַיַּחַר אֵף ה' בְּיִשְׂרָאֵל (במדבר כה:ג)

אמנם, נשים יראות שמים, למדניות הן, ומכירות את תחבולות היצר הרע, ויודעות כיצד לשמור על קדושת המשפחה כולה. ומחזיקות בעמודי האמונה.

עוטפות את שיערן, מכסות את גופן. ללא איפור, ללא תכשיטים, אף להיפך, אינן משתדלות ביופיין כלל וכלל, פשוט לא מעניין אותן.

כך הן שוחטות את הנחש, ומבטלות הקינאה, הן מצד נשים אחרות עליהן, הן מצד גברים חמדנים, והן מצידן עצמן, לא מתחרות ביופיין מול העולם.

וכל הרשעים המצהירים 'הדרת נשים' וכדו' הבל מפיהם וטעות חמורה בידם, ואינם מבינים את מעלתה העצומה של האישה, והם הם המזלזלים בכבודה ומשפילים עליונותה, ופוגמים לאין שיעור בעצמם, במשפחתם, בכל עם ישראל, ובכל העולם כולו! וכן בעולמות העליונים!

והקדוש ברוך הוא כועס מאד עליהם ויתנו על כך את הדין בבוא היום.

וַיִּקַּח אֶחָת מֵעֲלֵעֲתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתָּנָה. וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלַע אֲשֶׁר לִקַּח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיִּבְרָא אֶל הָאָדָם. (בראשית ב:כא-כב)

כאשר האישה חושפת את חיצוניותה, למרות שעל פניו, נראה דבר של מה בכך, היא חושפת את פנימיותה הקדושה ביותר, בכך היא מעוררת את עולם הטומאה, כי היא פותחת חלון וחושפת את עולם הקדושה ממנו נחצבה. כלומר, צבע השיער, אם חלק, גלי או מתולתל, צבע העור, צורת הידיים, צבע העיניים וכו' מעידים ומגלים את מידותיה הרוחניות.

רק עפ"י חיצוניותה - ניתן לגלות ולחשוף את שורשה וגובהה הרוחני, וע"י כך להגיע גם אל בעלה, שכן מצלעו לוקחה.

מכאן מגיעה כל החיות לטומאה, הם יונקים משורש הקדושה ע"י התבוננות באישה ומתחזקים ומתרבים לאין שיעור! כל המזיקים, הרוחניים והגשמיים שאנו רואים שמתרבים בעולם, נוצרים ומתרבים מיניקה זו.

היכן הכל התחיל?

קללת הנחש

כאשר ברא השם יתברך את האדם הראשון, הנחש כבר המתין לו בגן עדן. הנחש היה דומה לאדם הראשון כמעט לחלוטין ולכן הטעה את חוה לחשוב שהוא כמותו. ופיתה אותה בדברי

אחת מעלעתי

נסביר את הסוד העצום הזה עפ"י הקבלה.

וַיִּפֹּל ה' אֱלֹהִים תְּרִדְמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן

נוכלות.

עד אותו הרגע, הנחש שימש במרומים כמלאך בעל חשיבות גבוהה, והיה משרתו של השם יתברך, אך קינאתו התעוררה, כאשר הקדוש ברוך הוא ברא את בנו בכורו, אדם הראשון.

בורא עולם כעס מאד על הנחש, שקינא והחטיא את חוה ואדם הראשון, לכן קיצץ לו את היכולת לפרות ולרבות.

וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים לְאִשָּׁה מַה זֹּאת עָשִׂיתְּ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנָּחֵשׁ הִשְׁיֵאֲנִי וְאָכַל. וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים אֶל הִנָּחֵשׁ כִּי עָשִׂיתְּ זֹאת אֲרוּרְךָ אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל גִּחְזֶךָ תֵּלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. אֶל הָאִשָּׁה אָמַר הֲרַבָּה אֲרַבָּה עֲצָבוֹנֶךָ וְהֲרַבָּה בְּעֵצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל אִשְׁךָ תִּשְׁוָקְתָּ וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ. (בראשית ג:טז)

על גִּחְזֶךָ תֵּלֵךְ, בשעה שאמר לו הקב"ה על גחונך תלך, ירדו מלאכי השרת וקצצו ידיו ורגליו והיה קולו הולך מסוף העולם ועד סופו (בראשית רבה כה:)

הקדוש ברוך הוא קילל את הנחש ולקח ממנו את הפריה והרביה ונתנה לאדם הראשון ולכן המצווה הראשונה בתורה וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וּבִבְשָׁה וִרְדּוּ בְּדֶגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיַּת הָרֶמֶשׂת עַל הָאָרֶץ (בראשית א:כח)

לכן עד ביאת המשיח, הנחש וכל חילותיו מנסים

לגנוב את כוח הפריה והרביה מהיהודים. הם משתמשים בכל הנשק והתחבולות הקיימים בעולם כדי להתרבות ולהגדיל את שליטתם בעולם, במטרה להשפיל את הקדושה ואת כבוד השם יתברך.

כפי שאנו רואים בעינינו, פריצות וזנות בכל עבר, מלחמות נגד תלמידי חכמים ותלמודי תורה בכל מחיר, מלחמות של נשים לזכות במעמד גברי בכל סביבה, בכותל, בצבא, בממשלה, בארגונים פרטיים וציבוריים. הופעות שירה וריקוד, מסיבות, ניבולות הפה, סמים, אלימות ועוד ועוד מתרבים בעולם - לקראת סיומו.

ושומר נפשו ירחק מכל הריח הרע של העולם הזה. ויתמיד בלימוד תורה ויקדיש זמנו לתפילות בית הכנסת ומרבית זמנו בבית המדרש.

הקדוש ברוך הוא קילל את הנחש וַאִיָּבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה (בראשית ג:טו)

כלומר, עפ"י הסוד, השם יתברך החדיר שנאה גדולה בין האישה לבין היצר הרע, מצד אחד היא תעשה הכל כדי לדחות את הרע מחוץ לכותלי ביתה, ותילחם בכל כוחה עבור ילדיה ובעלה.

מצד שני, לפעמים היא נופלת לעצת היצר הרע, ושוכחת שעוצמתה טמונה דווקא בצניעותה. כאשר האישה מכסה את גופה ושערותיה, וכן שומרת על צניעות התנהגותה, ענוה, עדינות וכו'

היא מבטלת גזרות קשות על ביתה ומשפחתה והקדושה שוכנת בביתה.

ככתוב בגמרא **אם תִּשְׁכַּבּוּ בֵּין שְׂפָתַיִם** דרש רבי עקיבא בזכות נשים צדקניות יצאו ישראל **ממצרים** (ילקוט שמעוני, תהלים פרק ס"ח, סימן תשצ"ה). דרש רב עזירא בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים. בשעה שהולכות לשאוב מים, הקב"ה מזמן להם דגים קטנים בכדיהן ושואבות מחצה מים ומחצה דגים, ובאות ושופתות שתי קדירות אחת של חמין ואחת של דגים, ומוליכות אצל בעליהן לשדה, ומרחיצות אותן, וסכות אותן, ומאכילות אותן, ומשקות אותן, ונזקקות להן בין שפתים. שנאמר: **אם תִּשְׁכַּבּוּ בֵּין שְׂפָתַיִם** (תהלים סח:יד)

שלום בית

המושג שלום בית נחוץ בכל בית ועל האדם ללמוד ולדרוש ככל יכולתו אחר מימוש. תורת הסוד עוסקת רבות בנושא יקר הערך הזה אך לא בצורה ישירה.

כיצד הגבר צריך לדאוג לנקבה?

תורת הסוד מסבירה שכאשר האדם קם משנתו הנקבה שלו נמצאת רחוק ממנו, מכיוון שהיא הלכה רחוק כל הלילה **מִמֶּרְחֶק תָּבִיא לַחֲמָה וְתִקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה וְתִתֶּן טָרֶף לְבֵיתָהּ** (משלי לא:יד-טו).

עפ"י הזוהר הקדוש, נשמת הנקבה נוסעת

למרחקים רבים בעולם הרוחני, חוצה גבולות ומדבריות ונכנסת לעולם הטומאה כדי להביא משם יהלומים וזהב **אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכֶּרֶה** (משלי לא:י).

כאשר האדם מתעורר, נשמתו חושבת, כיצד אשיב את רעייתי לביתי? ראשית כל, ילחם בטומאה ע"י נטילת ידיו במים.

לאחר מכן, יברך ברכות בשחר וילך לבית הכנסת, לשכינה הקדושה, יתעטף בציצית ויניח תפילין וכל מעשה ופעולה בקודש, יחזירו אליו את הנקבה, כלומר הוא מעלה אותה חזרה מהמצולות אליהם צללה.

כך גם בתפילה. כל מזמור, כל משנה מקרבת את הרעיה, עוד שלב לעבר עולם הקדושה. עד תפילת העמידה, בה נשמתם מתחברת ומתאחדת שוב.

ובברכה האחרונה המיוחדת כל כך, הגבר מבקש מהשם יתברך **שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים** וכך מסיים את תפילתו בשלושה צעדים כנועים אחורנית, בהבנה מוחלטת שהכל מאיתו יתברך, והוא היודע לשים שלום ביננו, כשם שהוא עושה שלום במרומיו, כך יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל.

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ וְיִשְׂרָאֵל
עָלֵינוּ על בני הזוג, הגבר ורעייתו, שכאשר ישרה ביניהם שלום, ישרה שלום על כל עם ישראל.

וכולן מסכימים, השכינה העליונה, והשכינה התחתונה וכל אותם ס' ממונים, מסכימים עם הכהן בברכתו.

ובפרישת עשר אצבעות, כנגד עשר מדרגות שלמעלה, מתעוררת השכינה לרדת ולשכון עלינו. ואין הברכה נמצאת למטה עד שנמצאת למעלה.

יְבָרְכֶךָ ה', למעלה. וַיִּשְׁמְרֶךָ, למטה.
יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ, למעלה. וַיַּחֲנֶךָ, למטה.
יֵשָׁא יְה' פָּנָיו אֵלֶיךָ, למעלה. וַיֵּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם, למטה.

ובסיום הברכה וַשְּׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם (במדבר ו:כז) מברך הקדוש ברוך הוא בעצמו את ישראל.

ובאותה השעה שהכהן נושא את כפיו, צריך העם לישב בפחד, שבאותה השעה נמצאת עת רצון בכל העולמות ומתברכים עליונים ותחתונים. ולא נמצא דין בכולם. (זוהר נשא, תרגום זיו הזוהר)

לסיכום בכדי למתק הדינים בעולם ובסביבתנו, עלינו להעצים את דיני הצניעות בביתנו, בלבושנו, בדיבורנו, וברצונותינו, לכבד את בן זוגנו ואז לבטח יתקיים בנו נָשָׂא אֶת רֵאשׁ, לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם

ברכת הכהנים

ובה סודות עצומים ונשגבים, ניגע בקומץ מועט.

יְבָרְכֶךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ. יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ.
יֵשָׁא יְה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם. וַשְּׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם. (במדבר ו:כד-כז)

כתוב בזוהר הקדוש, שהשם יתברך ישב וקרא בתורה, ועמה ברא את עולמו, ובתורה ששים ריבוא אותיות, כמניין עם ישראל, ולכל אחד מישראל אות וחדוש משלו. וכפי שהתורה מקיימת את העולם כך בני ישראל מקיימים את העולם.

כהן

כ"ה היא השכינה התחתונה.

ן' הם חמישים שערי בינה, זו השכינה העליונה. כהן למעשה הוא המחבר בין השכינה התחתונה לשכינה העליונה.

ובברכת הכהנים ס' אותיות, כמניין ששים ריבוא שמתקיימים תמיד בעולם. וכל אות בברכת הכהנים כנגד ריבוא אחת, ושם הקדוש היוצא מן הברכה, עולה למעלה עד כסא הכבוד,